

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

35. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

30. SRPNA 2015

Z obsahu:

Oslavy v rodině

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 12. srpna 2015
- strana 2 -

Apoštol v bundě a kalhotách

Bl. Pere Tarrés působil
nejprve jako lékař,
později jako kněz...
- strana 4 -

Otevřete oči a radujte se ze života!

Mons. Andreas Laun,
světící biskup salcburský
- strana 8 -

Prorocká vyzvánění
sv. Josemarií Escrivá
de Balaguer (2)
- strana 10 -

Tajemství víry
a utajování pravdy
Milan Glaser
- strana 11 -

Papež přijal členy
Eucharistického hnutí
mládeže
- strana 12 -

Modlitba za mír ve světě
P. Werenfried
van Straaten, OPraem.
- strana 12 -

Svět nesmí netečně
hledět na pronásledování
křesťanů
- strana 13 -

1. září - Světový den modliteb za péči o stvoření

Oslavy v rodině

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
12. srpna 2015, aula Pavla VI., Řím

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes otevíráme krátké zamýšlení nad třemi prvky, které rytmitizují život rodiny. Jsou jimi *oslavy, práce a modlitba*.

Dnes budeme mluvit o slavení svátečních okamžiků. A hned řekněme, že slavení svátků je Božím vynálezem. Vzpomeňme si na závěr vyprávění o stvoření světa z 1. knihy Mojžíšovy, který jsme si vyslechli: „Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo.“ (Gn 2,2-3) Bůh sám nás učí, že je důležité věnovat čas spokojenému pohledu na to, co se nám podařilo vykonat naší prací. Hovořím samozřejmě o práci nejen ve smyslu řemesla nebo zaměstnání, ale v širším smyslu slova, totiž o činnosti, kterou my lidé, muži a ženy, můžeme spolupracovat na stvořitelském Božím díle.

Oslavy tedy nejsou lenošným vysedáváním v křesle nebo opojením z naivního úniku před realitou... Nikoliv, každá oslava je především zamilovaným pohledem plným vděčnosti za práci, která byla dobře vykonána; oslavujeme práci. Také vy, mladí novomanželé, oslavujete dobré dílo vašeho zasnoubení, které je tak krásné! Je to čas, kdy se díváme na své děti nebo vnoučata, jak rostou, a v duchu si říkáme: jaká krásna! Je to čas, kdy se díváme na svůj dům, na své přátele, kteří nás přišli navštívit, na společenství, ve kterém žijeme, a říkáme si: jak krásná věc! Bůh udělal totéž, když stvořil svět. A pokračuje v tom neustále, protože Bůh stále tvoří, i nyní v tomto okamžiku! Může se stát, že oslava sváteční chvíle se odehrává za okolností, které jsou těžké a bolestné, takže se při nich člověku až úzkostí svírá hrdlo. Avšak i v tomto případě prosme Boha o sílu, abychom takovou slavnostní chvíli úplně nevyprázdnili. Vy, maminky

a tatínkové, to dobře znáte: kolikrát jste z lásky k dětem schopni překousnout různé nepříjemnosti, jen abyste jim umožnili dobře prožít sváteční den a zakusit krásu života. Kolik lásky je v takovém konání! Také do pracovní oblasti – aniž bychom zanedbali své povinnosti – umíme vnést trochu sváteční nálady: oslavu narozenin, oslavu sňatku, oslavu novorozeněte, stejně jako rozlučku nebo oslavu na přivítanou. Je důležité umět oslavit takové okamžiky. Jsou to chvíle lidské blízkosti uvnitř soukolí pracovního procesu, které nám dělají dobře!

Avšak skutečný sváteční čas přerušuje naši výdělečnou pracovní činnost. Je to posvátný čas, protože člověku připomíná, že je stvořen k Božímu obrazu. Bůh není otrokem práce, ale je jejím Pánem, a proto i my nemáme být nikdy otroky práce, ale jejími „pány“. Existuje jedno přikázání, které se toho týká, přikázání, které se týká každého člověka bez výjimky! A přesto víme, že existují miliony mužů a žen, a dokonce i dětí, kteří jsou otroky práce! I dnes existují otroci! Jsou vykořisťováni a musí konat otrockou práci, a to vše je proti Bohu a proti důstojnosti

Dokončení na str. 7

Církev je společenstvím, které ve všech životních situacích a všem lidem předává poselství působící radost – a to i v situaci utrpení či temnoty víry. Salcburský světec biskup Mons. Andreas Laun ukazuje, proč se máme radovat ze života, i když doba „je zlá“. (str. 8-9) Jeho slova se dotýkají především nás, kdo tvoříme Kristovo mystické tělo – katolickou církev a naše duše jsou živeny z jejího pokladu svátostí, učení magisteria v duchu Tradice a Božích ustanovení, jež má tato církev věrně střežit po všechna pokolení až do konce světa. Ale jsou to také slova naděje a povzbuzení i pro ty, kdo hledají smysl života, ba i pro ty, kdo ochladli ve svém vztahu k Bohu Trojjedinému či kdo nevidí východisko ze situace, ve které se svět nachází.

Důvodů k pravé radosti je i dnes dost, ale ta spočívá v Ježíši Kristu, ukřižovaném pro naši spásu. Bez přijetí jeho oběti, denně zpřítomňované ve mši svaté, nelze najít stálý pokoj duše, která má jedinou touhu

Editorial

– žít v Boží přítomnosti už zde na zemi; a to je možné skrze Ježíše Krista reálně přítomného v Eucharistii, jež je zdrojem všech milostí, a tedy i pravé radosti. Jak říká papež František: Ďábel nám dopřeje jen chvilkové štěstí, avšak nikdy ne radost, jakou nám dává Ježíš v Duchu Svatém. (str. 12) V roce Národního eucharistického kongresu velmi podnětná myšlenka pro hlubší, a nebojme se říci mystický vztah k Ježíši eucharistickému...

Jestliže Svatý otec vybízí k jasnému rozlišování toho, co pochází od ďábla a co od Boha – to je nutno především v modlitbě –, pak se nám skrze slova sv. Josemaríi Escrivá de Balaguer dostává konkrétního příkladu, jak ďábel snadno může uplatnit svoji strategii, když člověk žije v prostředí dvojznačnosti. (str. 10) Doba je v mnohém jiná, ale ďáblová strategie je neměnná – zmást člověka natolik,

že ztratí schopnost rozlišovat. Jak můžeme vyčistit ze zpráv, kterých je tentokrát více, svět žije opravdu ve velkém zmatku. A i proto je třeba neustále přinášet Bohu v obět modlitby, posty a skutky pokání – za věrnost katolické církve Kristovu učení; za svět, aby žil podle Božího stvořitelského záměru; za spásu všech duší, zvláště těch, které jsou v ďábově moci...

Že má smysl „prát se“ za spásu byť jen jediné duše, dosvědčuje i životní příběh bl. Petra Tarrése. (str. 4-7) Jeho slova nás pak vracejí na úvod těchto řádků: Jediná zachráněná lidská duše stačí k tomu, abychom byli šťastni, neboť jak cenné musí duše být, „když člověk musí pro ně tolik trpět“. Radostnou nadějí pak je Kristova (Boží!) obět na kříži, jejíž ovocem je zlomení moci smrti a hříchu. A nebude-li ji hlásat církev, tedy my, kdo jsme jí byli přijati za vlastní, pak bude křičet kameň! (srov. Lk 19,40) Bůh katolické církvi zehnej v jejím nezastupitelném poslání!

Daniel Dehner

Přijmeš-li Pánovo pozvání a zajeď za ním co nejrychleji, zastihneš ho v situaci, kdy se opět dostává do sporu s předními židovskými představiteli. Farizeové a někteří ze zákoníků bedlivě sledují každý krok, který učiní Ježíš i jeho učedníci. Nelíbí se jim, že Ježíšova družina se chová po svém a neřídí se souborem předpisů, kterým oni přikládají tak velkou důležitost. Jejich jednání by ti nemělo být cizí. Necítil ses nikdy pohoršen, když druzí kolem nesdíleli právě ty náhledy a způsoby, na kterých si zakládáš, a nejevili zájem tě v nich následovat?

V Ježíšově reakci můžeš najít lék na podobná zbytečná pohoršení. Že by Syn, který je *poslušný až k smrti*⁽¹⁾, učil své žáky zanedbávat přikázání? Skutečnost je právě opačná. Ti, kteří tu chtějí proti němu vystupovat v roli žalobců, sami zasluhují vážné napomenutí. Dávej dobrý pozor, co jim Pán vytkne: Jejich obřadní úkony, které tak vyžadují, jsou ve skutečnosti před Bohem bezcenné. Jak to? Protože *jejich srdce je daleko od něho*. Jejich hojné a nápadné skutky mají totiž jen zakrýt skutečnost, že ve svém nitru *opustili Boží přikázání*. Tento střet s nesprávnou praxí je nutný, vždyť Syn člověka přišel právě proto, aby obnovil původní smysl a podstatu Zákona, který dal jeho Otec svému lidu, když byl na cestě do zaslíbené země.

Bůh rozhodl, že nám dá život skrze slovo pravdy. Jeho přikázání nemají být přítěží ani omezením. Vždyť není jiného národa, který by *měl tak spravedlivá a moudrá nařízení*. A přesto tento vyvolený a mezi všemi omilostněný národ si jich přestal cenit. Pro své pohodlí, pro svou tvrdošjnou zlobu vůbec nedbá na Hospodinovo slovo: *Nic nepřidáte a nic neuberete*, budete v mých nejvyšších moudrých přikázáních hledat a zachovávat ten smysl, který do nich vkládá moje moudrost jedině k vašemu prospěchu a k vaší spáse: *abyste vešli do země, kterou vám chce dát Hospodin, váš Bůh*.

Boží nařízení jsou skutečně nanejvyšší moudrá a správná. Lidské zákonodárství by se stalo z velké části zbytečným, kdyby všichni lidé spontánně a důsledně zachovávali Boží ustanovení. Ale *lid tvrdě šije* si místo nich vytvořil lidská ustanovení, jako by vnější omývání mohlo zakrýt, že

Lidské podání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Z lidského srdce vycházejí zlé myšlenky.

srdce jsou poskvrněna *smilstvem, chamtivostí, závistí, zlostí a opovážlivou pýchou*.

Ale ani na tom nebylo dosti. Pán přišel nejen proto, aby nám dal znovu poznat, jaká je neměnná Otcova vůle. Jako *velikonoční Beránek* vynesl na kříž onen *starý kvas*, abychom opět žili podle svatého Božího záměru s *upřímností a životem podle pravdy*⁽²⁾.

Čeho však jsme svědky po dvou tisíciletích? Nemusí Pán opakovat plným právem a s veškerým důrazem: *I vy jste opustili Boží přikázání a držíte se svého lidského podání*.

Jaké je dnes toto *lidské podání*? Že už je jiná doba, že je ti dostupné všechno, co ti působí potěšení, že na to všechno máš nárok, jako by už svévole nebyla svévolí a zvrácenost nebyla zvráceností. A tak opět platí: *Rušíte Boží slovo svým podáním a tak je odevzdáváte dále*⁽³⁾, až z Božích přikázání nezbude vlastně nic. Pranic nedbáte na onu podmínku, kterou dal Hospodin spolu se svým zákonem: *Nic z toho neuberete*. Ubíráte kousek po kousku, až jste ubrali ze svého srdce i všechnu úctu k jedinému a pravému Bohu. Nezávidíte národu, kterému je Bůh blízko, naopak, holedbáte se tím, že jste si Boha opravili a po svém zvýhodnili. Ve vašich očích už nejsou jeho přikázání *moudrá ani rozumná*, pokládáte je za omezení své svobody a svých práv.

Dokud je tu někdo, kdo toto jejich nové podání nepřijímá, kdo se nechová jako ostatní, narušuje jejich sebejistotu a stává se nepohodlným. Pociťují to jako svoje ohrožení, jestliže někdo svým vlastním životem uvádí v pochybnost jejich přesvědčení. Příklad věrnosti a vytrvalosti v pravdě buďto nabádá k následování, nebo provokuje a dráždí.

Ať se tvé okolí nebo i celý svět tváří jakkoliv sebejistě a pokrokově, nedej se zmást ani jeho naléháním ani jeho většinou. Stráž si svůj *dobry úděl, dokonalý dar, který pochází od Otce světél*. Můžeš si být jistý slovy sv. Jakuba: U Otce světél, od něhož všechno pochází, nedochá-

Liturgická čtení

1. čtení – Dt 4,1–2.6–8

Mojžíš řekl lidu toto: „Nyní, Izraeli, poslouchej nařízení a ustanovení, která vás učím zachovávat, abyste žili a šli obsadit zemi, kterou vám chce dát Hospodin, Bůh vašich otců. Nic nepřidáte k tomu, co vám přikazuji, a nic z toho neubere- te, ale budete zachovávat přikazy Hospodina, svého Boha, které já vám přikazuji. Zachovávejte je a plňte, neboť tak budete v očích národů moudří a rozumní: uslyší o všech těchto nařízeních a řeknou: Skutečně moudrý a rozumný je tento velký národ! Neboť kde je tak velký národ, jemuž by byli bohové tak blízko, jako je Hospodin, náš Bůh, kdykoli ho vzýváme. A kde je tak velký národ, který by měl spravedlivá nařízení a ustanovení, jako je celé toto zákonodárství, které já vám dnes prohlašuji.“

2. čtení – Jak 1,17–18.21b–22.27

Bratři moji nejmilejší! Každý dobrý úděl, každý dokonalý dar přichází shora, sestupuje od Otce světél, u něhož není změna ani ztemnění, (jaké je působeno u hvězd) otáčením. On rozhodl, že nám dá život slovem pravdy, abychom byli (jako) prvotiny ze všeho, co stvořil. Buďte vnímaví pro slovo, které do vás bylo vloženo jako semeno a může zachránit vaši duši. To slovo však musíte uvádět ve skutek, a ne abyste ho jenom

Dokončení na str. 4

zí ke změnám. Jeho slovo platilo, platí a bude platit. Zůstávej proto vždy věrný Pánu. Tím, že se vytrvale držíš jeho rozhodnutí, nejsi někým, kdo zaostává, naopak, patříš nadále k *prvotině ze všeho, co on stvořil*. Úsilí zachovat se *neposkvřeným od světa*, to vůbec neznamená, že se zavíráš do ghetta.

Pros svého Pána, aby tě stále zachovával ve svém slově a očistoval tvé srdce, aby z něho nevycházelo nic, co poskvrňuje: *Pane, připočti mě k těm, kdo žijí bezúhonně, jednajíc spravedlivě, kdo ze srdce zastávají pravdu, abych směl přebývat na tvé svaté hoře*.⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Flp 2,8; ⁽²⁾ srov. 1 Kor 5,8; ⁽³⁾ srov. Mk 7,13;

⁽⁴⁾ srov. Ž 15

Apoštol v bundě a kalhotách

Tento student, Pere (Petr) Tarrés, působil nejprve jako lékař, později jako kněz.

Dne 5. září 2004 byl blahorečen papežem Janem Pavlem II.

Petr Tarrés se narodil 30. května 1905 v městě Manresa v srdci Katalánska. Město je považováno za duchovní vlast svatého Ignáce z Loyoly. Tam byl také pokřtěn v kostele „Naší milé Paní z hory Karmel“. Petrův otec pracoval zpočátku jako zámečnický v textilní továrně a později, po nějaké době nezaměstnanosti, jako šofér u jedné bohaté vdovy. V roce 1908 přišla na svět Petrova první sestra Francesca, za dva roky druhá, Maria-Salud. Když Petr zpozoroval, že se teď všechno laskání soustřeďuje na Francesku, byl strašně žárlivý. Jednoho dne, když maličká seděla na vysoké stoličce, vrazil Petr do stoličky, aby spadla. Jenom rychlý zásah otce zabránil, aby nedošlo k nejhoršímu. Brzy Petr zanechal žárlivosti a stal se z něho milý bratr, který svým sestrám dával laskavá jména. „Nebudeme jako ti sourozenci, kteří se přestanou mít rádi, když vyrostou. Chceme se mít stále rádi a myslet na to, abychom se stali svatými,“ říkal jim. On sám se rád pojmenovával „Guy“ dle Guye

de Fontgallanda, jednoho pařížského mladíka, který se těšil pověsti svatosti a jehož životopis četl. Jednou jeho nejmladší sestra vážně onemocněla. Všechno se zdálo být ztracené. Dokonce byly už připraveny šatečky pro pohřeb. Tenkrát běžel Petr na doporučení jedné dámy rychle k Ignácově studni a přinesl z ní vodu považovanou za zázračnou. Dal z ní napít malé umírající sestřičce a k velkému úžasu všech se brzy uzdravila.

Jako úder hromu

Až do deseti let navštěvoval Petr základní školu školských bratří a potom byl zaměstnán jako poslíček v městské lékárně. Lékárník brzy poznal Petrovu inteligenci a obstaral mu stipendium pro další studium. Jednou se Petr nechal kamarády svést ke krádeži meruněk. Seděl ještě na stromě, když se náhle vynořil sadař a volal: „Já tě znám, ty jsi zámečnickův syn. Řeknu to tvému otci.“ Hrozba působila na Petra jako úder hromu, protože dosud nikdy nezpůsobil svým rodičům zármu-

tek. Příští den měl velké bolesti břicha. Když k němu přišel jeho otec, chlapec už věděl, že zná příhodu s meruňkami. Pan Tarrés ale nic neudělal, ponechal ho jednoduše následkům jeho špatného činu.

Petr byl nadaným žákem a bylo pro něho věcí cti, aby ty, kteří mu vyučování umožnili, nikdy nezklamali. Byl také velmi zbožný: modlil se růženec se svými sestrami a káral je, když byly roztržité. Ve 14 letech dostal škapulír z hory Karmel. Panna Maria se stala jeho důvěrníci: „Když jdu z domu, říkám jí, kam jdu, a když se domů vrátím, vyprávím jí, jak se mi dařilo.“ Byl velmi přitahován jezuitů a stal se u nich chórovým zpěvákem. Brzy se v něm projevovalo přání stát se knězem. Jeho otec, který ho nechtěl ztratit, dostal strach a prosil ho, aby změnil duchovního pastýře. Petr začal už v 16 letech v Barceloně studovat medicínu, kde uslyšel, že povolání lékaře má velmi mnoho společného s kněžstvím, a poohlédl se po novém zpovědníkovi. „Lidská duše se podobá tělu,“ myslel si. „Potřebuje někoho, kdo se o ni stará, někoho, kdo její rány s láskou zacelí. Rány, které nejsou ničím jiným než rozpoutanými vášněmi, sobectvím a sebeláskou.“ Svého osobního duchovního průvodce našel nakonec v oratoriánovi a pozdějším mučedníku Serrovi. Ten mu jednou napsal: „Mám radost při pomýšlení na ctinosti, které chceš rozvinout s Boží pomocí v povolání, jehož společenský vliv je tak významný.“ Petr si zvykl každý den přistupovat ke svatému přijímání a dostávat z něho lásku k čistotě, která mu dodávala sílu a radost.

Začátkem července 1925 se musel Petr odebrat do tábora nemocných tyfem, kde ležel jeho nemocný otec. Šeptal mu do ucha několik střelných modliteb a doplnil k tomu: „Prosíš Ježíše z celého srdce o odpuštění, že, tatínku: A odpouštíš všem, kteří ti způsobili krivdu?“ Potom milovaný otec klidně zesnul. Pět měsíců nato dostal Petr zprávu, že do jeho maminky narazil nějaký cyklista. Ocestoval ihned do Manresy a našel ji nehybnou po zlomenině kyčelního krčku. Zůstal u ní

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

poslouchali. To byste klamali sami sebe. Zbožnost ryzí a bezvadná před Bohem a Otcem je toto: ujmát se sirotků a vdov v jejich tísní a uchovat se neposkvrněný od světa.

Evangelium - Mk 7,1-8.14-15.21-23
Kolem Ježíše se shromáždili farizeové a někteří z učitelů Zákona, kteří přišli do Jeruzaléma. Všimli si, že někteří z jeho učedníků jedí rukama obřadně nečistýma, to je neumytýma. Farizeové totiž a všichni židé se drží podání předků a nejedí, dokud si pečlivě neumyjí ruce; (po návratu) z trhu nejedí, dokud se celí neopláchnou, a je mnoho jiného, co přejali a čeho se drží: omývání pohárů, džbánů, měděných nádob a lehátek. Proto se ho farizeové a učitelé Zákona ptali: „Proč se tvoji

učedníci nechovají podle podání předků, ale jedí obřadně nečistýma rukama?“ Odpověděl jim: „Pokrytci! Dobře to o vás předpověděl Izaiáš, jak je psáno: ‚Tento lid mě uctívá rty, ale jejich srdce je daleko ode mě. Nadarmo mě však uctívají, když učí naukám, které jsou lidskými ustanoveními.‘ Opustili jste příkázání Boží a držíte se podání lidského.“ (Ježíš) zase k sobě přivolal zástup a řekl jim: „Slyšte mě všichni a pochopte! Člověka nemůže poskvrnit nic, co do něho vchází zvenčí, ale co vychází z člověka, to ho poskvrňuje. Z nitra totiž, ze srdce lidí, vycházejí špatné myšlenky, smilství, krádeže, vraždy, cizoložství, lakota, zloba, lest, prostopášnost, závist, urážky, pýcha, nerozumnost. Všechno to zlé vychází z nitra a člověka poskvrňuje.“

► a ošetřoval ji s podivuhodnou odevzdá-
ností, až se uzdravila.

Mimořádný impuls

Petr se angažoval ve Vincencových konferencích a byl hnací silou Katolic-
ké akce v Barceloně. O Vánocích roku
1927 zasvětil svoje panictví navždy Pá-
nu. „O Vánocích jsem pocítil velmi silné
hnutí, neobvyklý nadpřirozený impuls.
Bůh mě prosil o věčný slib panictví,“ svě-
řil se svému zpovědníkovi, který ho posí-
lil v tomto předsevzetí.

Ve své encyklice *Sacra virginitas*
(25. března 1954) papež Pius XII. psal:
„Tento závazek dokonalé čistoty pova-
žovali svatí otcové za druh duchovního
manželství, kterým se duše spojuje s Kris-
tem... »Moje panictví je posvěceno v Marii
a Kristu.« (svatý Jeroným) ... Nejvzácněj-
ším plodem panenství je, že totiž panny
zvěstují dokonalé panenství Matky církve
samotné a zjevují a současně kladou před
oči svatost svého vlastního vroucího spo-
jení s Kristem.“ (č. 16, 64, 29).

Dne 26. června 1928, po šesti letech
úspěšného studia, dostal Petr Tarrés
doktorský titul. Jeho první cesta vedla
na svatou horu Montserrat, aby poděko-
val Matce Boží. Potom si otevřel praxi
v Barceloně a vzal si k sobě svoji matku
a malou sestru Marii-Salud. Starší sestra
Francesca vstoupila do kláštera Sester
Neposkrvněného Početí, Maria-Salud jí
v roce 1930 následovala.

Petr měl brzy velký zástup pacientů.
Navzdory mnoha bezplatným ošetřením,
která poskytoval chudým tohoto měs-
ta, vydělával velmi dobře a mohl si brzy
koupit pěkné auto. „O svých pacientech
uvažuji v první řadě jako o přátelích,“ ří-
kal náš doktor. „Pro mě stojí lékař před
nemocným jako kněz před oltářem. Po-
stel je oltář. Pacient je trpící oběť. Lékař
je kněz. Nenapadlo vás to nikdy, když
jste stáli u nemocného?“ ptal se někdy
svých kolegů. Jeho přítomnost působila
i na pacienty s nejvážnějším onemocně-
ním uklidňujícím dojmem. Později řekl:
„Během celé své praxe jsem dělal všech-
no možné, aby nemocní mohli přijmout
svátosti. Smrt je okamžikem, kdy se mi-
losrdenství Boží vznáší nad duší a lékař
může pomoci, navést je na správnou drá-
hu. Zažil jsem skutečně útešné případy.“
Jeho soucit s pacienty byl bez hranic. Tak

Bl. Pere Tarrés

odvezl jednoho chudého starého muže,
který trpěl tím, že už nemohl opustit dům,
osobně svým vlastním vozem, aby ho při-
vedl na jiné myšlenky...

Apoštol v bundě a kalhotách

Jednoho dne byl Petr v chudinské
čtvrti na obchůzce, kde musel zastou-
pít svého přítele, když byl náhle obstou-
pen skupinou mužů a žen, kteří ho obra-
li o všechno, co měl u sebe. Bez známky
překvapení se ptal: „Můžete mi říci, kde
je tady ordinace lékaře? Zastupuji tady
doktora X.“ Zaskočení se lupiči omlou-
vali a vrátili mu všechno, co mu vzali. Po-
tom se jich zeptal, jestli ví o nějakém do-
mě, kde je někdo nemocný. Zavedli ho do
jednoho sklepa, kde ležela žena nemoc-
ná tuberkulózou, obklopená třemi dětmi
s křivici. Ten ubohý pohled byl pro Petra
podnětem pro pozdější založení plicního
sanatoria *Nostra Senyora de la Mercé* (Na-
ší milé Paní milosrdenství) pro chudé pa-
cienty. Ten zážitek ho přivedl také k to-
mu, aby se stal pilným poradcem „Svazu
mladých křesťanů Katalánska“, který měl
šířit sociální nauku církve mezi dělnic-
kou mládeží nakaženou komunistickými
a anarchistickými utopiemi.

Doktor Tarrés vyučoval kromě toho
výpomocně jako externista na lékařské
fakultě a napsal strhující článek pro tý-
deník svazu, jehož vedení brzy převzal.
„Potřebujeme apoštoly,“ psal. „Apoštoly
v bundě a kalhotách, abychom evangeli-

zovali v dílnách, továrnách a kancelářích
a abychom pravdu našeho učení s láskou
zvěštovali jako sadbu naší víry.“

Ve svém listu *Porta fidei* vysvětluje Be-
nedikt XVI. ve stejném smyslu: „To, co
dnes svět zvláště potřebuje, je hodnověr-
né svědectví těch, kteří osviceni slovem
Pána v duchu a v srdci jsou schopni ote-
vřít ducha a srdce mnohých pro touhu
po Bohu a po věčném životě, který ne-
má konec.“ (č. 15)

Petr sám s ostatními mladými hod-
ně cestoval, aby Ježíše a jeho evangeli-
um zvěštoval v jednotlivých městských
čtvrtích. Uměl tak dobře mluvit, že ně-
kteří mladí lidé trhali členské legitima-
ce vydané anarchistickými organizacemi
po tom, co ho slyšeli. Občas byl ale do-
nucen i se svými průvodci rychle prchat
ve svém černém opelu. Občas to dokon-
ce odnesla okenní skla v autě.

„Jsme silní, protože jsme svobodní,“ ří-
kal. „A jsme svobodní, protože jsme čistí.
Čistota mládeže je tou solí, která chrání
národy před zkažením..., ona je zárukou
stabilního rodinného pokoje.“

Ježíš říká: „Blahoslavení čistého srdce,
neboť oni budou vidět Boha.“ (Mt 5,8)
„Čisté srdce“ mají ti, kteří svůj rozum
a svoji vůli uvedli do souladu s požadav-
ky svatosti Boží, a to křesťanskou láskou,
čistotou a vírou. Čistota srdce, těla a ví-
ry spolu vzájemně souvisejí. Čistotu srd-
ce nám dá Bůh nahlédnout... K vyčištění
srdce potřebujeme modlitbu, čistotu úmys-
lů a pohledů. (srov. *Katechismus katolic-
ké církve* 2518, 2531, 2532)

Jako vosk

Cesta očisťování, která začíná křtem,
se udržuje svatou milostí. „Ve křtu zapaluje
Pán v našem životě světlo, které ka-
techismus nazývá posvěcující milost,“ vy-
světloval papež Benedikt XVI. mladým
lidem ve Freiburgu 24. září 2011. „Kdo
si toto světlo uchovává, kdo žije v milos-
ti, ten je svatý... Kristus nevyžaduje žádné
skvělé výkony, ale chce, aby jeho světlo ve
vás zářilo. Nepovolává vás, protože jste
dobří a dokonalí, ale protože On je dob-
rý a chce vás udělat svými přáteli. Ano,
vy jste světlo světa, protože Ježíš je vašim
světlem... Svíčka může vydávat světlo je-
nom tehdy, když se sama nechá plame-
nem strávit. Připusťte, aby Kristus ho-
řel ve vás, i když to bude někdy stát oběť

a odpírání. Mějte odvahu nasadit pro Boží království své talenty a nadání a přidejte k tomu sebe – jako vosk svíčky –, aby Pán skrze vás proměnil tmu ve světlo.“

V Barceloně se těšil doktor Tarrés veliké vážnosti. Dokonce se ho pokoušeli přemluvit ke kandidatuře v nadcházejících volbách – ale nadarmo. Ve Španělsku brzy poté propukla občanská válka. Barcelona se propadla do anarchie. Pod ochranou své dobré pověsti jako lékař pokračoval Petr Tarrés ve své apoštolské činnosti. Začátkem srpna 1936 se u něho v ordinaci objevili dva ozbrojení muži. „Svlékni svůj plášť a pojď s námi!“ Na komisariátu mu nabídli, aby šel raději dobrovolně do vězení, a tak si zachránil život. Zdráhal se. Jakmile byl ale zase osvobozen, opustil svůj dům a schoval se u přátel. Velmi trpěl tím, že neměl možnost přijímat Tělo Kristovo. „Můj Bože, kdybych mohl přijímat!“ poznamenal si do svého deníku. „Buď tak milostivý a pošli mi nějakého kněze!“

Jedenáct měsíců strávil v maličké komůrce. Když konečně 24. srpna 1937 slyšel, že v katalánském hlavním městě zase vládne poměrně klid, vrátil se do svého bytu zpátky. Tyto měsíce strávené v intenzivní modlitbě v něm znovu probudily přání stát se knězem. Dne 28. května 1938 byl povolán republikánskou armádou jako vojenský lékař. Ve svém deníku napsal pod datem 13. června 1938: „Žádný voják nesmí říci, že bych ho ošetřil nedbale.“ Tak strávil celé noci u jednoho raněného.

Jednoznačná odpověď

Když byla republikánská armáda krátce před porážkou a její jednotky se daly na útek do všech světových stran, vrátil se Petr v lednu 1939 zpátky ke své praxi. Jakmile zase otevřeli kněžský seminář, dal se zapsat a už 29. září oblékl sutanu. Následovala doba duchovní krize, kterou díky přimluvám svého zpovědníka rychle překonal. I když měl už 34 let, podrobil se ochotně disciplíně. Byl ještě jednou zdržen kvůli těžké nemoci, ale přece na-

konec mohl ve svém studiu úspěšně pokračovat. Když se ho ostatní seminaristé ptali, jestli bude chtít po svém kněžském svěcení dále pracovat jako lékař, odpověděl jednoznačně: „Ne!“ Vysvětlil, že tato obě povolání vyžadují úplnou oddanost. Tehdy se rozloučil s medicinou.

„Díky víře můžeme v těch, kteří naši lásku vyprošují, poznávat tvář zmrtyvchvalého Pána. »Cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratrů, mně jste učinili« (Mt 25,40): Tato slova jsou nezapomenutelným varováním a stálým pozváním, abychom vrátili lásku, se kterou se On nás ujímá.“

(Benedikt XVI., *Porta fidei*, 11. října 2014, č. 14)

„Potřebujeme apoštoly,“ psal. „Apoštoly v bundě a kalhotách, abychom evangelizovali v dílnách, továrnách a kancelářích a abychom pravdu našeho učení s láskou zvěstovali jako sadbu naší víry.“

Bl. Pere Tarrés

V létě 1941 zemřela Petrova matka. Dne 30. května 1942 byl vysvěcen na kněze a svoji primici slavil den nato v bazilice Naši milé Paní milosrdenství. O tři dny později byl jmenován vikářem malé vesnice Sant Esteve Sesrovires. „To je jedna z nejmenších farností diecéze,“ psal své sestře Francesce. „Ale i kdybych tu měl jenom jedinou duši, byl bych tady šťastný, vždyť každá duše je cenná!“

Bl. Pere Tarrés

Prvním kajcínkem, který vyhledal vikáři z povědnic, byl farář, jehož vysoké stáří zůstilo jeho přirozené chyby a to se odrazilo na duchovní službě ve farnosti. Postupně zaváděl nový vikář změny. Během vyučování katechismu seznamoval navíc děti také s divadlem. Organizoval učební kroužky a dal dohromady dokonce i fotbalové mužstvo, aniž by přitom zanedbával službu ve zpovědnici. Jeho velké pracovní nasazení navazovalo na hluboký mystický život.

Jednoho dne měl přinést svátosti ženě, které při porodu hrozila smrt. Zatímco jí uděloval pomazání nemocných, poznal svým lékařským pohledem medicínský problém. Dalo by se ještě něco dělat, ale muselo by se to stát bezodkladně. Byla to otázka minut... Neodolatelná síla ho tiskla, aby jednal tak, aby matka i dítě přežily. Mohl ještě i jiným umírajícím pomoci

několika jednoduchými radami. Ale lékařská ošetření se u něho stala výjimkou.

Brzo byl svým biskupem poslán studovat teologii na univerzitě v Salamance. Musel tam tolik mrznout a hladovět, že později s humorem poznamenal: „Kdybych se měl jednou ztratit, existuje místo, kde by mě určitě nikdo nehledal: v Salamance.“ Dne 13. listopadu 1944 mu byl předán diplom teologie. Potom byl poslán do Barcelony, kde vykonával duchovní práci, ale také vedl různá díla.

Jeho dny byly velmi naplněny, ale přesto přistupoval ke každému s radostnou otevřeností. Když chvíli zastupoval jednoho kolegu, stal se poradcem Katolické akce žen a poznal, že: „Ženy mají takovou schopnost lásky, takovou obětavost, že by se mohly stát ve službách církve velmi silnou oporou.“

Podobně znějí slova papeže Benedikta XVI. z Ammánu v Jordánsku ze dne 10. května 2009: „Církev a společnost jako celek poznaly, jak naléhavě potřebují, co zemřelý papež Jan Pavel II. nazýval »prorockým charismatem« žen. Jako poslové lásky, učitelky milosrdenství a stavitelky míru přinášejí do světa teplo a lidskost, do světa, který hodnotu osoby

měří často jen chladnými měřítky užitku a zisku.“

„Viděl jsem tam jenom čistotu...“

Sanatorium zasvěcené Naší milé Panně milosrdenství – srdeční záležitost faráře Tarrése – bylo otevřeno v roce 1947. Po krátké dovolené na zotavenou v Pyreneích převzal místo duchovního v domově pro nemocné ženy, které dříve žily jako prostitutky. Poslední Svatý týden svého života strávil tím, že dával exercicie těmto ženám. Zúčastnil se jejich stolování a rozdělával jim s dětskou radostí celé hory koláčů. Navštěvoval také vězení v Barceloně a obrátil tam svým láskyplným a dobrotivým způsobem tři anarchisty odsouzené na smrt. Čtvrtý byl jeho slovy tak dojat, že večer před svou popravou dokonce složil báseň na jeho počest: „Moje oči pronikly jeho hrud'... viděl jsem tam jenom čistotu...“

„Moje duše se posiluje v modlitbě,“ ujišťoval Petr Tarrés. „Tím mám dostatek síly k předávání.“

V dubnu 1950 se přesto musel – oslaben rakovinou – uchýlit do svého sanatoria. „Tak mnoho jsem kázal o utrpení,“ říkal, „a teď je musím sám prožívat.“ Mezitím zavzlykal: „Jak cenné musí být duše, když člověk musí pro ně tolik trpět.“

Trval stále na modlitbě breviáře: „Já vím, že jsem od toho osvobozen, ale modlitba hodinek je tak krásná... Stále se ji budu modlit, jak mohu.“ Sloužil stále ještě mši svatou. Dne 30. května ale musel na začátku obětování mši přerušit. Přinesl svůj obětní dar do budoucna jiným způsobem, na oltáři svého lůžka.

Nesčetné množství věřících chodilo kolem jeho nemocniční postele a všem dal milost útěchy, která vycházela z jeho osoby. Jeden jeho dřívější profesor medicíny zvolal, když ho uviděl a uslyšel: „Ano, takovému katolicismu věřím!“ Dne 7. srpna došel dokonce telegram z Vatikánu: „Svatý otec posílá Tarrésovi své láskyplné požehnání.“ Ten nato zvolal: „Když jsou jeho služebníci se mnou spokojeni, bude také Bůh se mnou spokojen!“ Dne 31. srpna 1950 okolo 11 hodin upadl farář Tarrés do tiché agonie a krátce před 18. hodinou vešel do věčného života.

Ze *Schweizerisches Katholisches Sonntagsblatt* 16 a 17/2014 přeložil -mp-

Vatikán nesouhlasí s přístupem nového dokumentu OSN

Svatý stolec není zcela spokojen s dokumentem OSN o cílech světového rozvoje. V rozhovoru pro italský list *Avvenire* (11. 8. 2015) to uvedl stálý pozorovatel Svatého stolce při Organizaci spojených národů arcibiskup Silvano Tomasi. Dokument, na kterém v posledních týdnech pracovalo 193 členských států, přináší shodu v 17 bodech, jak bojovat s nerovností a chudobou ve světě.

Podle Mons. Tomasiho v něm lze rozeznat jistou shodu s principy sociálního učení církve, jak bylo naposledy představeno v encyklice *Laudato si'*. Cesty k dosažení předkládaných cílů jsou však často protikladné a nepřija-

telné. Dokument příliš zdůrazňuje individualistickou etiku a schází mu otevřenost k transcendentnímu rozměru lidského jednání. To je vidět například tehdy, když dokument mluví o podpoře reprodukčního zdraví jako prostředku ke zmírnění chudoby. Ve skutečnosti se za tím skrývá podpora umělých potratů, jejichž konání je chápáno „jako právo, které je třeba zajistit pro všechny, jako by se ničením lidského života vyřešily problémy,“ uvedl Mons. Tomasi. Dokumentu také schází hledání odpovědi na palčivé otázky dneška, jako je terorismus nebo migrace.

www.radiovaticana.cz, 11. 8. 2015

Oslavy v rodině – dokončení katecheze Sv. otce ze str. 2

člověka. Posedlost ekonomickým ziskem a technická výkonnost ohrožují rytmus lidského života, protože život má své lidské tempo. Je to rytmus odpočinku, zejména nedělního odpočinku, který je nám dán, abychom při něm užívali toho, co se nedá vyrobit a co se nespoteblovává, co se nedá koupit a nikde se neprodává. Ale místo toho vidíme, že ideologie zisku a spotřeby by chtěla pohltnout i sváteční chvíle. I svátky bývají někdy zúženy na pouhý „obchod“, na vydělávání peněz a jejich utrácení. Ale copak kvůli tomuto pracujeme? Nenasytná spotřeba, která vytváří odpad, je ošklivou nákazou, která kromě jiného nakonec způsobí, že jsme mnohem unavenější než předtím. Poškozuje skutečnou práci a vysává život. Oběti nespořádaného rytmu slavení se stává zejména mládež.

Nakonec, sváteční čas je svatý, protože jej zvláštním způsobem obývá Bůh. Nedělní mše svatá přináší k oslavě všchnu milost Ježíše Krista: jeho přítomnost, jeho lásku, jeho obět, to, že z nás vytváří společenství a přebývá s námi... A dí-

ky tomu získává každá skutečnost plnost svého smyslu: práce, rodina, každodenní radosti i obtíže, utrpení i smrt; to vše je proměněno Kristovou milostí.

Rodina je mimořádně uzpůsobená k tomu, aby pochopila, nasměrovala a podporovala pravou hodnotu svátečního času. Jak jsou krásné rodinné oslavy, jsou přímo nádherné! Zvláště v neděli. Určitě to není náhoda, že oslavy, kde je místo pro celou rodinu, jsou ty, které se dobře vydaří! Samotný život rodiny, pokud se na něj díváme očima víry, se nám jeví lepší než námahy, které nás to stojí. Případá nám jako mistrovský kus ve své jednoduchosti, je krásný, protože není vyumělkovaný,

není falešně předstíraný, ale je schopný v sobě zahrnout všechny rysy pravého života. Jeví se nám jako „velmi dobrý“, jak to řekl Bůh na konci stvoření člověka – muže a ženy (srov. Gn 1,31). Možnost slavit je tedy drahocenným Božím darem, je to dárek, který Bůh dal lidské rodině. Nepokazme ho! Děkuji.

Přeložil Petr Havlíček SJ,
Česká sekce Rádía Vatikán

Otevřete oči a radujte se ze života!

Tváří v tvář temným mrakům, které leží hrozivě nad celou zemí, jako by byly připraveny k bouřím a bleskům, jsme právě v pokušení dívat se jako uhranutí na nebezpečí a smrt kolem dokola, a ne už na důvody naší naděje a na krásu života! Vyzývám vás, abyste odporovali tomuto pokušení.

Ano, ovšem, „krásný život“ si přeje každý, ale také je pravda, že „krásný život“ není pro všechny dosažitelný: z důvodu chudoby, osamělosti nebo kvůli válkám a vyhnanství, tedy kvůli všem katastrofám způsobeným lidmi. Samozřejmě jsou také přírodní katastrofy, při nichž se lidé ptají na Boha, často jen obžalovávají – a co všechno ještě existuje, co lidem bere všechnu radost!

Ne, toto všechno nemůžeme jenom zkrášlovat řečmi, pokus o to by mohl být chápán jako výsměch. Neřekneme špatně, že země je často a pro mnohé stále „údolím nářků“, místem pláče a utrpení.

To je pravda, ale je také pravda, že Bůh viděl všechno, co stvořil, a viděl, „že je to dobré, dokonce velmi dobré“. A v tomto

úsudku Božím spočívá ta velká a důležitá pravda: Stvoření je dobré pro člověka, země je dobrá pro člověka a pro zvíře, je „dobrým místem“ k životu! Jestliže se nám nezdá být takovou, měli bychom se nejdříve podívat na sebe, na svoje konání a chování.

A už slyším námitku: Nesmysl, a když už někdo tak biblicky začíná, měl by číst dále. Potom najde příběh o hříchu a jeho následcích, které nás vyhnaly z ráje a ze země učinily skutečně údolím nářků. Nakonec Bůh sám lidem předpověděl, co je teď bude čekat. K tomu bychom ale měli ihned poznamenat, že Bůh dal svým lidem, kteří zhřešili, na cestu naděje, nepřerušil dialog se svými dětmi, dokonce ani ne s Kainem – ani s jeho vražednými následovníky, ani s ostatními hříšníky!

Není teď už země místem radosti, nýbrž jenom údolím nářků? Poukázání na hřích a jeho následky, když je myšleno jako pevně stanovené a nezvratné – není skutečně katolické. Vždyť církev učí: Hřích neobrátí lidskou povahu a vůbec všechno stvoření do absolutního zla a nebezpečnosti a tím je úplně „zničil“, nýbrž „jenom poranil“. To je dost špatné, ano, ale tato „rána“ se dá léčit a vyléčit, mů-

že být více nebo méně bolestivá, ale především ponechává otevřený prostor pro štěstí a radost!

Ano, my musíme svůj kříž „nést“, dokonce jej přijmout, ale také plati: Přijměte vděčně radost, kterou vám Bůh dává. Zkoušejte ji, jestli je „trvalá“, „dobrá“, skutečně od Boha přicházející radost, ale potom, po této zkoušce, buďte veselí, radujte se, otevřete oči a „radujte se ze života“.

První velká radost, která nepřichází zamar, je láska! Vždyť také v Bibli se píše už ve zprávě o stvoření: Adam se obrátil s radostí ke zvířatům. Ale potom, když zpozoroval, že ani nejpěknější a nejmilejší zvířata ho neudělala skutečně šťastným, se cítil osamělý. Uvědomil si, že mu zřejmě něco schází.

Tu zasáhl Bůh a pro svého osamělého Adama stvořil ženu. A co udělal Adam? Vykřikl radostí! A tento výkřik radosti „Konečně...!“ ohledně setkání muže a ženy, jejich spojení v manželském objetí a ve všedních dnech života zaznívá od té doby celými dějinami lidstva, znova a znova, pokaždé nově! A přece je tu stále znovu stejný výkřik radosti, když se znovu uzavírá manželství podle Božího řádu v něžnosti a lásce! Když se navzájem milují jako Kristus miluje svoji církev a jako miluje církev Krista!

A ten výkřik radosti pokračuje při narození každého dítěte, jak řekl sám Ježíš: „Když žena rodí, rmoutí se, protože přišla její hodina; ale když porodila děťátko, už si na bolesti nevzpomíná v radosti, že na svět přišel člověk.“ (Jan 16,21) Totéž řekl anděl Páně Zachariášovi, jehož žena byla bezdětná: „Neboj se, Zachariáši, neboť tvá snažná prosba byla vyslyšena; tvá žena Alžběta ti porodí syna a ty mu dáš jméno Jan. Budeš mít radost a zaplesáš a mnozí se zaradují nad jeho narozením.“ (Lk 1,13-14)

Člověk nemusí být zrovna křesťanem, aby přijal tato biblická sdělení, vždyť odpovídají zkušenostem všech národů a časů! Přitom se nedá přehlédnout, že se naše doba stala zvrácenou, když děti, mateřství a otcovství považuje za hrozbu! Stále se přemýšlí o tom, jak by se dalo zabránit příchodu dětí, a ty ženy, které přece už dítě mají, jak je možno z této „zatěžující“

Mons. Paglia o církvi a rodině

„Nejzávažnějším problémem je rozvod mezi církví a společností,“ říká předseda Papežské rady pro rodinu v rozhovoru pro italský katolický týdeník *Famiglia Christiana* v souvislosti s nadcházející biskupskou synodou o poslání rodiny. „Mezi rodinou a církví existuje nerozlučný svazek,“ říká arcibiskup Vincenzo Paglia a dodává, že „manželství a rodina jsou dobrem pro církev a církev je dobrem pro ně. Musíme si konečně uvědomit, že krize manželství a rodiny je krizí víry. A k tomuto uvědomění nás papež vybízí,“ říká arcibiskup Paglia.

Předseda Papežské rady pro rodinu konstatuje, že občanské pojetí rodiny v posledních letech povážlivě ochablo a v církvi neproběhlo odpovídající teologické prohloubení těchto

témat. Proto papež František zejména středečními katechezemi chce nabídnout novou a širší reflexi manželství a rodiny, probudit nové nadšení a podat nový pohled na manželství na základě víry. Problémem je však polarizace, kterou vyvolávají média přílišným a nebezpečným zjednodušováním. „Evangelní styl, který razí papež, je výrazem pastorační péče i uprostřed choulostivých situací. Nejde však o to, hledat nějaké nouzové řešení, které by znásilňovalo věrouku ve prospěch pastorační, ani o domnělé právo na milosrdenství či snížení lafky pravdy za účelem rozšíření svobody,“ míní arcibiskup Paglia, předseda Papežské rady pro rodinu.

www.radiovaticana.cz, 13. 8. 2015

Světový den modliteb za stvoření

Papež František listem z 10. 8. 2015, adresovaným kardinálu Petrovi Turksonovi, předsedovi Papežské rady Iustitia et Pax, a kardinálu Kurtu Kochovi, předsedovi Papežské rady pro jednotu křesťanů, vyhlásil 1. září v katolické církvi *Světovým dnem modliteb za péči o stvoření*.

Katolická církev se tak připojuje k pravoslavné církvi, jejíž věřící se za životní prostředí modlí už několik let.

Podle zpráv tiskových agentur

► situace rychle osvobodit – zestátněním dítěte tak brzy, jak je to jenom možné! Tak brzy, jak je to možné, a tak totalitně, jak je možné, tím, že škola všechno přebírá. Všechno, dokonce i uvedení do tajemství sexuality, chce stát strhnout na sebe a nahrazuje přitom zákeřně podivuhodnou intimitu lásky aktem chladné techniky, aby se dosáhlo co nejvíce „rozmožněných“ sexuálních požitků, bez lítosti, bez věrnosti a především pro sebe samotného.

„Romeo a Julie“ nebo „Fidelio“? To jsou ještě jenom pohádky, které prý „s člověkem dneška“ nemají nic společného, protože „dnešní člověk“ je vynález, s jehož pomocí je možné skutečného člověka proměnit v „politicky korektní“ manipulovatelnou živou bytost.

Je pravda, že tento moderní svět neosvobozuje ženy, nýbrž je utlačuje, okrádá o jejich zvláštní důstojnost – především také o radost být manželkou a matkou! Těm, které si v naší době samy zakazují, aby si přály děti, budiž doporučeno, aby jednou navštívily rodinu s dětmi. Tato návštěva se může uskutečnit dokonce v nějaké chudinské čtvrti – ve slumu: I tam je možné vidět, kolik radosti děti způsobují! (A výjimky, které existují, nejsou žádným protidůkazem.)

Nejenom Bible, všechny kultury a náboženství chápaly děti jako dar Boží a bezdětnost byla považována za těžké utrpení.

Ještě daleko horší a nepřirozenější je naše doba, která si libuje v tom, že vydává k usmrcení nenarozené děti, a toto nazývá lidským právem! Umělý potrat má mnoho a zlých následků, ale jedním z nich je „usmrcení radosti“ a „usmrcení duše ženy“. Být více nepřátelským k ženám a dětem už není možné!

Církev naproti tomu je „radostnou zvěstí“, je tím společenstvím, které ve všech životních situacích a pro všechny lidi předává poselství, které působí radost. A to z mnoha důvodů:

1) **Církev odpovídá na otázku, proč vůbec žijeme**, když ti říká: Bůh věděl o tobě a chtěl tě dávno před tvým narozením. Tvoje životní cesta není bezcílné vandrování a toulání, dokud bidně neskončí, nýbrž tvůj život je cesta k Bohu, který tě miluje a dělá všechno pro tebe, abys přišel k němu.

2) **Církev odpovídá dokonce v situaci utrpení** tím, že říká: Neměj žádný strach,

každé utrpení jednou skončí a každé utrpení má svůj smysl, i tehdy, když jej neznáš. Především ale také tvoje utrpení končí ve štěstí, musíš jen chtít! Mluví přitom církev zbytečně? Ne, když srovnáš: Jak strašné je nesmyslné utrpení ve srovnání s utrpením, které má smysl a zaměření k dobru a ke štěstí. Ukřižovaný lotr po Ježíšově pravici v tomto smyslu daleko méně trpěl než ten druhý – určitě od toho okamžiku, kdy mu Ježíš odpověděl: „Vpravdě ti říkám, dnes budeš se mnou v ráji.“ (Lk 23,43) Tělesně netrpěl méně než dříve, ale jeho svědomí ho už netrápilo a byl šťastný, protože viděl před sebou ráj!

3) **Církev má pro tebe odpověď, když jsi vinen a tvoje svědomí tě nepřestává trápit**. Církev říká: Lituješ? Z toho má Bůh radost a už je připraven podepřít tě svým ramenem. Ale co bude s tím neřádstvem, kterého jsem se dopustil? Tu čteme v Izaiaši: „Mou duši jsi ty uchránil od jámy nicoty, všechny mé hříchy jsi odvrhl za sebe.“ (Iz 38,17)

Bůh s námi nejedná podle našich hříchů a neodplácí podle našich vin. Neboť jak je vysoko nebe nad zemí, tak vysoko je jeho přízeň nad těmi, kteří se ho bojí. Tak jak je daleko východ od západu, tak daleko vzdálí viny od nás.

4) **Bůh zve, abychom užívali jeho stvoření, jak je to jen možné, když přitom nezraňujeme ani sebe ani jiné a nepustošíme zemi!** Když tomu nevěříš, přečti si v Písmu svatém a vychutnej si chuť radosti ze stvoření Božího v mnoha žalmech: „Jásej Hospodinu, celá země, vykřikujte radostí!

(...) Ať všechny řeky tleskají a hory ať křičí radostí před Hospodinem, neboť on přichází, aby soudil zemi...“ (srov. Ž 98,4nn)

Nebo: „Tvá znamení naplňují jástem brány jitra i večera. Navštěvuješ zemi, až přetéká, zahrnuješ ji bohatstvím. Boží potok je naplněn vodou, připravuješ klasy. Takto ji připravuješ: svlažuješ její brázdy srovnáváje její hroudy, kypříš ji lijáky, zehnáš tomu, co v ní klíčí. Věncíš rok svou dobrotou...“ (Ž 65,9–12) O pohrdání statky světa tu nezaznívá ani slovo!

5) **Bůh si nehraje s člověkem na schovávanou, On se ukázal, navzdory ještě existující „temnotě víry“**: Zkušenost ukazuje, že lidé, kteří žijí ve spojení s Bohem, mají v srdci pokoj a těší se už teď na věčnost! Pohled' na ně a „uvidíš“ na vlastní oči, jaký Bůh je, alespoň trošku. Na koho se mám podívat? Na ty svaté, najdeš jich více než jednoho nebo jednu, který se ti zamlouvá, takže najednou pochopíš: Ano, tak podobně si mohu Boha skutečně představit.

Nejdříve skutečně, když pohlížíš na Ježíše očima svého srdce nebo když přemýšlíš o jeho obrazech Boha, potom zažiješ zážitek pochopení! A když chceš vědět, jak tě miluje? Vzpomeň si na zamilované, nejlépe na zamilovaný pár ještě po 50 letech, pak to pochopíš!

Nepotřebuješ k tomu akademický titul, ani žádný jiný titul, pro odhalení tohoto štěstí nemusíš ani umět číst a psát – i když jsou to pro život potřebné věci, ale nejsou nutné pro obšťastňující objevení Boha ve vlastním životě!

Z VISION - 4/2015 přeložil -mp-

**Na článek na této straně
vypršela autorská práva.**

Vyobrazení sv. Terezie z Avily na papežské medaili

Na výslovné přání Svatého otce Františka není na pamětní medaili třetího roku pontifikátu vyobrazena papežova tvář, jak to bývá běžné, nýbrž karmelitánská mystička a učitelka církve, sv. Terezie od Ježíše. Medaile byla vyražena v roce 500. výročí narození světice.

Zobrazení španělské mystičky na papežské medaili upomíná na slavné souso-

ší „Vidění sv. Terezie“, které v roce 1647 vytvořil Gian Lorenzo Bernini a které je umístěno v římském kostele Panny Marie Vítězné (Santa Maria della Vittoria). Doprovází je nápis: *Amorem Christi in animo teneamus*, který vyzývá, abychom v každém okamžiku života měli na paměti Kristovu lásku.

Podle www.radiovaticana.cz

Tajemství víry a utajování pravdy

Očekávání, že politika či politické řešení poskytne blaho a štěstí, po kterém každý člověk touží, je patrné dokonce i mezi těmi, kteří si nad politickou situací zoufají nebo na ni přinejmenším žehrají. Je-li však člověku prostřednictvím médií v mezinárodním či národním měřítku jako jediná alternativa jeho bezpečnosti – a tedy přežití – nabízeno odmítnutí či přijetí politiky jediného státu, konkrétního politického receptu nebo konkrétního státníka, pak se chtě nechtě tato nabídka stává spíše mesiánským příslibem, nepoctivě si nárokuje víru a upírá tak člověku svobodu myslet. Politická nabídka dovolávající se individuálního pudu sebezáchovy je totiž nejenom výrazem přepjatosti, nýbrž i bezostyšnou manipulací.

Typickým příkladem, který ještě mnozí pamatují, je pojem diktatura proletariátu, nálepka, která neměla jiný smysl než ospravedlnit vládnoucí politickou moc. Jelikož ve světě probíhá třídní boj – tvrdilo se občanům –, je nezbytné se před nepřítelem bránit, popřípadě snášet nezbytné útrapy tohoto boje za spravedlnost. Taková rétorika, kterou si mohl osvojit a šířit každý bez ohledu na to, zda mu to přinášelo osobní prospěch, a která měla zdání jakési nestrannosti a tím dokonce vědeckosti, však přece jen přinášela zcela konkrétní prospěch zcela konkrétním lidem. Zakládala se však na zatajování, obcházení a nevyslovování pravdy. O smysl lidského života se politická rétorika posledních staletí nejen nezajímá, ale velice účinně se mu vyhýbá.

Smysl lidského života však Bůh ne-utajuje, nýbrž zjevuje. To je zásadní projev náklonnosti k lidské přirozenosti. Jejím vyvrcholením bylo Ježíšovo vtělení. Spiritualita, která od lidského těla odhlíží, neřkuli jej znevažuje, v sobě skrývá zášť. V tom nejpravdivějším smyslu totiž nepřáteli lidí nejsou lidé, jak lze občas zaslechnout. Existuje jen jediný, skuteč-

ný nepřítel, který je společný všem lidem a každého jednotlivého člověka nenávidí zcela individuálně.

Z Ježíšových slov plyne, že vládcem tohoto světa je otec lži (srov. Jan 8,44; 16,11). Bude tomuto světu vládnout dočasně a přítrž mu definitivně učiní teprve Kristův návrat a nikoli nějaké, byť sebelepší politické zřízení. Proto je třeba mít se na pozoru před jakoukoli politickou propagandou, nejenom tou agresivní, nýbrž také tou asertivní. Nenávist a lež jsou spjité nádoby. Nelze lhát a nežít v sobě nenávist. A nelze nenávidět a nelhat přitom.

Lhát lze dvěma způsoby. Jednak pomocí slov, která se nevztahují k realitě, ale odvádějí od ní. A jednak pomocí fingo- vané reality vytvářené s úmyslem ovlivnit lidské smýšlení i jednání. Technický pokrok pochopitelně nevidaně rozšířil a prohloubil možnosti lži. Mechanismus její vlády je nejlépe vidět v antickém světě. Tehdejší člověk vnímal dějiny v rámci bludného kruhu mýtů a reality. Buď aplikoval obsahy mýtů na svůj praktický přístup k realitě anebo se naopak snažil svoje konkrétní životní zkušenosti zasadit do kontextu známých bájí. Mýty člověku neumožňovaly rozumět sobě, ani druhým. Teprve a jedině Ježíš navrácí lidskému životu i dějinám smysl svým vtělením, smrtí a zmrtnýchvstáním, a evangelium může šířit radost.

Jak se projevuje moc vládce tohoto světa během posledních staletí? Nežijeme v novodobých mýtech? Je například v demokratických zemích politická moc opravdu v rukou lidu? Odkud pak plynou zákony, ke kterým lid nikoho nezmocnil? A odkud se berou peníze, které umožňují zaměřovat dobro a zlo?

Stojí proti sobě logika hmatatelné lásky, která ve všech lidech spatřuje děti Boží, a puzení iracionální nenávisti, která je považuje nanejvýš za užitečné hlupáky.

Milan Glaser

(www.radiovaticana.cz, 19. 7. 2015)

Amnesty International prohlásila prostituci za lidské právo

V Dublinu po dvou letech zasedala Mezinárodní rada Amnesty International, která podle svého vlastního prohlášení (11. 8. 2015) schválila „revoluční rozhodnutí“ – tedy uznat prostituci za lidské právo a v důsledku toho pak bránit práva sexuálních pracovníků. „Tito pracovníci jsou vysoce marginalizovanou skupinou, hrozí jim trvalé riziko diskriminace, násilí a zneužití. Naše světové hnutí takto připravuje cestu k politickým opatřením, která by hájila lidská práva sexuálních pracovníků,“ uvedl Salil Shetty, indický generální tajemník Amnesty International.

Strategie nevládní organizace přitom předpokládá legalizaci prostituce – tento pojem ovšem nahrazuje termínem „sexuální práce“. Zákaz, či dokonce trestní postih takovéto „sexuální práce“ pak podle Amnesty International „porušuje lidská práva poskytovatelů sexuálních služeb“. „Sexuální pracovníci“ jsou podle lidskoprávní organizace poškozováni kupříkladu násilným vynucováním testů na virus HIV a dalšími zdravotnickými zákroky, vydíráním, obtěžováním, fyzickým a sexuálním násilím, vyloučením ze zdravotnické péče a sociálních služeb a podobně.

Nevládní organizace sice nadále vystupuje proti „nucené práci, obchodování s lidmi“ (včetně toho spojeného se sexuálním vykořisťováním) a proti „sexuálnímu zneužívání nezletilých“, tyto jevy ovšem nijak nesouvisejí se „sexuální prací“, vyplývá z klíčového dokumentu Amnesty International. Lidská práva zažívají svůj historický den, objasnil generální tajemník organizace, který bude nadále ovlivňovat naši agendu v této kritické oblasti.

www.radiovaticana.cz, 13. 8. 2015

Komentář redakce: Je známo, že mnohé významné mezinárodní instituce hlásají zdeformovanou morálku, která se staví přímo proti Bohu a jeho přirozenému řádu. I proto svět potřebuje intenzivní modlitby a skutky pokání všech křesťanů, aby se odvrátily strašlivé škody na lidských duších. Bojujme tedy nejen slovem a činem, ale i těmito duchovními prostředky, jejichž účinnost je odvozena od Boha samotného.

POUTNÍ SLAVNOST PANNY MARIE v Rokoli u Nového Města nad Metují se koná v neděli 13. září 2015.

Program: 10.30 hod. – mše svatá • 13.30 hod. – křížová cesta • 15.00 hod. – mše svatá.

Papež přijal členy Eucharistického hnutí mládeže

Vaule Pavla VI. se 7. 8. dopoledne konala papežská audience pro 1500 mladých lidí, kteří se účastnili světového kongresu Eucharistického hnutí mládeže. Papeže Františka na pódiu přivítali generální představený Tovaryšstva Ježíšova P. Adolfo Nicolás SJ a generální ředitel Apoštolátu modlitby P. Frédéric Firnis SJ. Eucharistické hnutí mládeže je totiž juniorskou větví Apoštolátu modlitby a zapojuje děti a mládež ve věku od 10 do 25 let. Vzniklo před sto lety z podnětu francouzského jezuita Henriho Ramiéra po eucharistickém kongresu v Lurdech (1914). Stanovy sdružení schválil papež Pius XII. v roce 1958. Toto hnutí dnes působí v 56 zemích, avšak nikoli v České republice. Světový kongres na téma „Aby moje radost byla ve vás“ (Jan 15,11) trval celý týden (4.–10. 8.) a do Říma na něj přijelo 38 národních delegací.

Papež František ve své promluvě reagoval na šest otázek, které mu položily čtyři dívky a dva mladí muži z Argentiny, Brazílie, Francie, Indonésie, Itálie a Tchaj-wanu.

V odpovědi na otázku, jaké největší výzvy či obtíže na něj kladlo řeholní povolání, papež František vyzdvihl nutnost neustálého spočinutí v Pánu a hledání Kristova pokoje.

„Při práci a studiu je třeba tento pokoj hledat, protože to znamená, že nás Pán doprovází a stojí nám nablízku. A další výzvou je dokázat odlišit Ježíšův pokoj od pokoje, který od něj nepochází. Tomu se musíte dobře naučit a prosit Pána o milost, abyste

dokázali rozlišit pravý pokoj od klamného. Pravý pokoj vždy přichází od Pána, i když je někdy zahalen křížem. Ale také ve zkoušce vám Ježíš dává pokoj.“

Falešný pokoj je povrchní uspokojení, které zbavuje starostí, avšak v hloubi klame, pokračoval Svätý otec. Přichází od nepřitele – ďábla – který člověka navede na zdánlivě pravou cestu, ale pak jej opustí.

„Pamatujte si totiž, že ďábel nikdy dobře neplatí, ale vždy podvádí. (...) Stále proto hledejte Ježíšův pokoj, což pro mne bylo a je největší výzvou a je to výzvou také pro vás. Jakým znamením se tento pokoj projevuje? Radostí, hlubokou radostí, jakou ďábel nikdy nedává. Ďábel nám dopřeje zábavu, chvilkové štěstí, avšak nikdy radost, jakou nám dává Ježíš v Duchu Svätém. I v těžkých okamžicích proto hledejte Ježíšův pokoj a odlišujte jej od klamného pokoje. Ježíš je dobrý plátce – platí dobře, velmi dobře!“

Papež František dále odpovídal na otázku tchajwanské dívky Pin Ju, kterou zajímalo, zda po nástupu na Petrův stolec pozoruje v církvi a ve světě nějaké reálné známky radosti...

„Takové známky tu jsou a jednou z nich je vidět mladé lidi, jako jste vy, kteří věří v Ježíšovu eucharistickou přítomnost a kteří věří, že láska je silnější než nenávisť, mír mocnější než válka, úcta větší než konflikt, soulad pevnější než napětí. V tom všem je naděje a mně osobně to dává radost!“

Čtyřicetiletá Luise z Francie se ptala, zda v přátelském vztahu s Ježíšem máme očekávat také projev Pánovy přítomnosti.

„Přátelství je vždy oboustranné – já jsem tvůj přítel a ty jsi můj přítel. Ježíš se vždy projevuje tím, že dává svůj pokoj. Pokud se s Ježíšem setkáš v modlitbě, dobrém skutku, při pomoci druhému člověku a mnoha dalších způsobech, pocítíš pokoj a radost. Takto se Ježíš projevuje a tím nám oplácí. Musíš jej však hledat jak v modlitbě, tak v Eucharistii, jak v každodenním životě a zodpovědném vykonávání svých povinností, tak ve vyhledávání potřebných a pomoci jim. Tam všude je Kristus! Někdy pocítíš něco, čím se vyznačuje jediné setkání s Ježíšem – a to je úžas. Úžas ze setkání s Ježíšem. Setkání s Ježíšem – nezapomeň, prosím, toto slovo. Setkat se s Ježíšem!“

Jak by papež František vyběděl mladé lidi k hlubšímu odhalení eucharistie, ptal se Austin z argentinské Córdoba. Na jeho otázku římský biskup odpovídal v mém závěru:

„Neustále nám pomáhá myšlenka na Poslední večeři. Na Ježíšova slova, která pronesl, když rozděl chléb a víno, své Tělo a Krev: To konejte na mou památku! Zde se upomínáme na Ježíše, který se při každé mši svaté zpřítomňuje a přináší nám spásu. (...) Je to památka lásky tak veliké, že za mne dala svůj život. Každý z nás to o sobě může říci. Milost upamatovávat se na Ježíšovo konání není pouhý rituál nebo obřad. Existují krásné vojenské či kulturní ceremonie, ale tato památka je něco jiného. Vystupujeme při ní na Kalvárii, tam, kde za mne Ježíš položil život. Toto si musíme neustále opakovat, a když s touto pamětí přijímáme Ježíšovo Tělo a Krev, prohlubujeme svůj vztah k eucharistii.“

Pokud se při mši svaté nudíme, je pro nás zřejmě pouhým rituálem, pokračoval papež František. Proto nám prospěje, když prohloubíme tajemství eucharistie, jak k tomu vyzýval sv. Pavel.

„Vzpomeň si na Ježíše Krista. Na to, že za tebe při mši dává život. A tím vstupuješ do hloubi tajemství. Když nejdeš na mši, modli se před svatostánkem a vzpomeň si, že Ježíš je v něm přítomen a že za tebe vydal svůj život. Uchovávejte tuto paměť, jak nám Ježíš poradil: To konejte na mou památku. Tedy vždy, když slavíte mši svatou, vždy, když se modlíte před svatostánkem, konejte tuto památku.“

Podle www.radiovaticana.cz

Modlitba za mír ve světě

P. Werenfried van Straaten, OPraem.

Pane Ježíši, v moudrosti řídíš dějiny své církve a dějiny národů. Slyš dnes naši modlitbu:

Naše řeči se propletly, jako kdysi u věže babylonské. Jsme synové a dcery jednoho Otce, a přece nejsme schopni být si navzájem bratry a sestrami a nenávisť seje ještě více strachu a ještě více smrti.

Dej nám mír, který slibuje tvé evangelium, ten mír, který svět nemůže dát. Nauč nás, abychom jej vybudovali jako plod pravdy a spravedlnosti. Slyš na přímlovu tvé Matky Marie a pošli nám svého Svätého Ducha, aby smířil národy v jednu velkou rodinu.

Ať přijde k nám království lásky. Posiluj v nás jistotu, že zůstaněš s námi až do skonání světa. Amen.

Jsme Boží děti, proto se musíme Bohu odevzdat!

Jako křesťané jsme Boží děti. Ve svátosti křtu jsme přijali milost Božího dětství, jehož charakter je nezrušitelný. Tím ale pro nás vzniká také povinnost žít jako Boží děti. Kdybychom ji nenaplnili, pak by se svátost křtu obrátila v náš neprospěch, hrozilo by nám věčné zavržení. Proto sv. Pavel říká, že Božími dětmi jsou ti, kteří se nechají vést Božím Duchem.

Duch Boží je duch lásky a milosti, je to nadpřirozený duch, který nás povyšuje nad nás samotné a přetváří v jiné lidi. Působí takto v našich myšlenkách, v našich žádostech a v našem jednání. Tento Duch Boží, právě tak mírný jako mocný,

na nás nevykonává žádné násilí. On nás vede jen tehdy, když my souhlasíme, aby nás vedl. Aby nás tedy tento Duch Boží provázel při všech našich krocích, vnitřních i vnějších, musíme se mu odevzdat, postoupit mu veškerou moc nad naší vůlí. Když si některé oblasti našeho myšlení a jednání ponecháme pro sebe, když budeme v těchto záležitostech klást Božím Duchu tichý odpor, tak nás v tomto nepovede a my se nebudeme chovat jako Boží děti. To vyplývá jednoznačně z nauky apoštola Pavla.

Všimněme si ještě toho – a toto je velice důležité –, že my jako lidé a rozumné bytosti se musíme ve všem řídit rozumem a nemůžeme si dovolit vykonat něco, co rozum neoznačí za dobré. Právě tak je nutno následovat Božího Ducha a konat to, co on nám říká, že je dobré. Potom nikdy nezbloudíme.

Každé křesťanovo smýšlení a jednání, které Boží Duch neuznává jako své, se obrací proti němu, není důvodem ke chvále a pro spásu duše je zcela nepotřebné. Zamysleme se proto, jak mnoho bylo a je v životě křesťanů aktivit a hodin, které jsou pro nebe ztraceny! Odkud se bere tato nezměřitelná ztráta hodnotných okamžiků, které nám Bůh nabízí? Odtud, že my se nechceme Bohu odevzdat a nechat se vést jeho Duchem.

*Z Dienst am Glauben 2/2013
přeložil -rm-*

Svět nesmí netečně hledět na pronásledování křesťanů

Církev nezapomíná na křesťany pronásledované v Iráku a žádá mezinárodní společenství, aby se probralo z netečnosti, s jakou pohlíží na zločiny odehrávající se v této zemi, píše papež František v listě adresovaném patriarchálnímu vikáři Jordánska, Mons. Marounovi Lahamovi. Právě před rokem na jordánském území našli útočiště iráčtí křesťané, vyhnání ze svých domovů tzv. Islámským státem. Papež ve svém listě hovoří o „krutém, nelidském a nevysvětlitelném pronásledování křesťanů v mnoha částech světa, které je důsledkem fanatismu a nesnášenlivosti a čas-

to se odehrává před mlčenlivým zrakem okolí“. Tito křesťané, „ponižování a diskriminování kvůli své věrnosti evangeliu, jsou mučedníky dneška“, zdůrazňuje papež a vyzývá k solidaritě s těmito oběťmi. „Církev nezapomíná a neopouští své děti, vyhoštěné kvůli jejich víře. Víme, že k nebi denně stoupá modlitba za tyto bratry, ke kterým se poji uznání za svědectví, jež nám poskytují.“

Papež vyjadřuje hlubokou vděčnost „společenstvím, která se ujala těchto bratrů a neodvrátila od nich zrak, čímž dosvědčila Kristovo vzkříšení ve sdílené bolesti a solidární pomoci“. Svätý otec

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svätý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svätého otce a našich biskupů ...

Svätý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svätá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA ZÁŘÍ 2015

Všeobecný: Aby rostly příležitosti pro vzdělávání a práci pro všechny mladé lidi.

Evangelizační: Za katechety, aby jejich život byl v souladu s vírou, kterou hlásají, a tak o ní věrohodně svědčili druhým.

Národní: Aby všichni lidé poznali Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání.

oceňuje tuto bratrskou službu, která vnáší světlo do temných okamžiků bytí a která se sklání nad utrpením, jež by mohlo udusit naději. V závěru svého listu se obrací k mezinárodnímu společenství s výzvou, aby jen nečinně nehledělo na nepřijatelný zločin pronásledování křesťanů, který se znepokojivě odchyloje od dodržování základních lidských práv a zabráňuje obohacujícímu soužití národů, kultur a vyznání. Kéž by veřejné mínění projevovalo stále větší pozornost a vědomou účast vůči pronásledování křesťanů a náboženských menšin, přeje si papež František.

Podle www.radiovaticana.cz, 6. 8. 2015

Pondělí 31. 8. 2015

6:05 Slib 6:50 Youth Alive 7:05 Na pořadu rodina – Mladé manželství v dnešní době? 8:10 V pohorách po horách – Kriváň 8:25 Přejeme si ... 8:40 Na jedné lodi (3. díl) 9:45 Poselství svatých: Svätý Josef 10:00 Přežil jsem holocaust: svědectví Ludka Eliáše 11:05 Záznam koncertu pěveckého sboru Stojanova gymnázia Velehrad 11:40 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 11:45 O Mlsálkovi (18. díl): Mlsálek se s rodiči chystá na cestu 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Princ, který si vybral Dona Boska 12:50 Žalman & spol. na Dostavníku 2013: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2013 13:40 Volání: Etiopie 13:50 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 14:10 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 14:20 Jde o život (9. díl): Svatosti II. 16:00 Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár – Teologie osvobození [P] 17:10 VideoJournal české vědy 17:25 Don Bosco v Angole 17:40 Čeští salesiáni v Bulharsku 18:00 Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově 18:25 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 18:30 O koženém mostě: Pověsti z Hornolidečska 18:35 Putování modrou planetou: Mexiko 19:25 Ars Vaticana (7. díl) 19:35 Přejeme si ... 20:00 Revoluce Jana XXIII.: Druhý vatikánský koncil 21:00 Anton Neuwirth – lékař, filozof, humanista 21:25 Na koberečku – s Markétou Irglovou 21:35 Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILLOAKA 22:00 Noemova pošta: srpen 23:35 Ivo Cícvárek na Mohelnickém dostavníku 2014 (3. díl): Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 2014 0:15 Noční univerzita: P. Marián Kuffa – Promluva.

Úterý 1. 9. 2015

6:05 Charita Opava: Dům sv. Cyrila a Metoděje, Vlaštovičky u Opavy 6:15 Jak potkávat svět s Ivo Hrachovcem 7:40 Voda 7:45 Outdoor Films s Ivo Petrem – Horal tělem i duší 9:20 Ars Vaticana (7. díl) 9:35 Pod lampou: Dotknout se uprchlíků 10:40 Poselství svatých: Svätý Josef 10:50 Noční univerzita: P. Marián Kuffa – Promluva 11:40 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 11:45 O koženém mostě: Pověsti z Hornolidečska 11:50 Odkaz vyšších předků 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (110. díl): „Když se řekne skanzen ...“ 13:25 Volání: Etiopie 13:40 V pohorách po horách – Kriváň 13:53 Zázrak v pralese 14:25 Noemova pošta: srpen 16:00 Přejeme si ... 16:15 Cesta do turecké země (5. díl) 16:35 Pražská Loreta 17:05 BET LECHEM – vnitřní domov (27. díl): Marko Ivan Rupnik 17:20 Bol som mimo: Richard Čanaky – Vydrate metamorfózy 18:25 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 18:30 O Čertových skalách: Pověsti z Hornolidečska 18:35 Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čísilko 19:15 Řeckokatolický magazín [P] 19:30 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2015 [P] 20:00 Buon giorno s Františkem [L] 21:05 Turínské plátno 22:00 Přejeme si ... 22:15 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2015 22:35 Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILLOAKA 23:00 Dny víry 2015: sestřih.

Středa 2. 9. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2015 6:25 Pro vita mundi (137. díl): PhDr.h.c. Pavel Žák 7:10 Lék na AIDS 7:40 Kalvária Nitrianské Pravno 8:20 Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár – Teologie osvobození 9:25 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2015 9:55 Generální audience [L] 11:45 O Čertových skalách: Pověsti z Hornolidečska 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z domu Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech [L] 12:50 Revoluce Jana XXIII.: Druhý vatikánský koncil 13:50 Dát smysl života 14:00 Příběh o Žofii 14:40 Řeckokatolický magazín 14:55 Poselství svatých: Svätý Josef 15:05 Povolán ke službě 15:35 Zachraňme kos-

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

tely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově 16:00 Jak potkávat svět – s Jiřím Černým 17:20 Charita Vsetín 17:40 Můj Bůh a Walter: Člověk 18:00 Bez hábitu na živo: Z domu kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech [L] 19:05 Světloňoši: Pověsti z Hornolidečska 19:10 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 19:35 Přejeme si ... [P] 20:00 Adorace z domu Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech [L] 21:05 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – o oběti a mučednictví 21:20 Noční univerzita: P. Marián Kuffa – Příběhy ze života (1. část) [P] 22:20 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 22:40 Generální audience Svätého otce 23:10 Don Bosco v Angole 0:00 Pod lampou: Dotknout se uprchlíků.

Čtvrtek 3. 9. 2015

6:05 Putování modrou planetou: Mexiko 6:40 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – o oběti a mučednictví 6:55 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (108. díl): BRNĚNSKÝ VALÁŠEK 8:20 Cesta do turecké země (5. díl) 8:40 Buon giorno s Františkem 9:45 Přejeme si ... 10:05 Noemova pošta: srpen 11:40 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 11:45 Světloňoši: Pověsti z Hornolidečska 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 P. S. [P] 12:15 Dny víry 2015: sestřih 14:20 Generální audience Svätého otce 14:50 V pohorách po horách – Kriváň 15:05 Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čísilko 15:40 Youth Alive 16:00 Outdoor Films s Ivo Petrem – Horal tělem i duší 17:35 Přejeme si ... 17:55 Animované biblické příběhy: Saul z Tarsu 18:25 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 18:30 Pověst o Ludmilině skále na Pučínských skalách: Pověsti z Hornolidečska 18:40 Zpravodajské Noeviny: 1. 9. 2015 19:00 Ars Vaticana (8. díl) 19:10 Diecézní charita Plzeň: Poradna pro cizince a uprchlíky 19:30 Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2015 [P] 20:00 Jak potkávat svět s profesorem Ivanem Klánským [L] 21:20 Putování po evropských kláštěrech: Karmelitánský klášter – Boxmeer [P] 21:55 P. S. 22:05 Pod lampou [P] 0:10 Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2015 0:30 Můj Bůh a Walter: Člověk 0:45 Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově.

Pátek 4. 9. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2015 6:25 Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově 6:45 Cesta k andělům (94. díl): Jiří Fuchs 7:40 Pěšák Boží 8:25 Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel 8:45 Don Bosco v Angole 9:00 Noční univerzita: P. Marián Kuffa – Příběhy ze života (1. část) 10:00 Na koberečku – s Markétou Irglovou 10:10 Revoluce Jana XXIII.: Druhý vatikánský koncil 11:40 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 11:45 Pověst o Ludmilině skále na Pučínských skalách: Pověsti z Hornolidečska 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:45 Přejeme si ... 13:00 Ars Vaticana (8. díl) 13:10 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – o oběti a mučednictví 13:30 Zambijský Bambo 13:55 Buon giorno s Františkem 14:55 Jen Bůh 15:20 Putování modrou

planetou: Mexiko 16:00 Žalman & spol. na Dostavníku: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku 16:45 Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2015 17:05 Proplout Svatou zemí 17:15 My v Odrách 2014 18:00 Lék na AIDS 18:30 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 18:35 Pověst o velkém ptačisku: Pověsti z Hornolidečska 18:45 Můj Bůh a Walter: Člověk 19:00 Putování po evropských kláštěrech: Karmelitánský klášter – Boxmeer 19:30 Velké ticho v Poličanech 20:00 Kulatý stůl – V branách Evropy [L] 21:40 Přejeme si ... 22:00 Outdoor Films s Ivo Petrem – Horal tělem i duší 23:35 Večer chval 0:50 Řeckokatolický magazín.

Sobota 5. 9. 2015

6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – o oběti a mučednictví 6:20 Národní eucharistický kongres 18:25 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 8:25 Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čísilko 8:55 Animované biblické příběhy: Saul z Tarsu 9:30 Můj Bůh a Walter: Člověk 9:45 Zachraňme kostely (12. díl): Kostel sv. Máří Magdalény v Krasíkově 10:05 Jak potkávat svět s profesorem Ivanem Klánským 11:20 Přejeme si ... 11:35 Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2015 12:00 Polední modlitba [P] 12:05 P. S. [P] 12:15 Pod lampou 14:20 Cesta do turecké země (5. díl) 14:45 Bez hábitu na živo: Z domu Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech 15:50 Noemova pošta: srpen 17:25 Buon giorno s Františkem 18:25 Sedmihlásky – Sedí švec na cestě (DFS Ovečky, hraje CM Bača) 18:30 Pověst o velkém ptačisku: Pověsti z Hornolidečska 19:05 Duchovní malby (9. díl): Svätí 19:30 V souvislostech (106. díl) [P] 20:00 Hlubinami vesmíru [P] 20:40 Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2015 21:00 Hudební magazín Mezi pražci [P] 21:40 Řeckokatolický magazín 22:00 P. S. 22:10 Noční univerzita: Mgr. Jan Špilár – Teologie osvobození 23:20 Diecézní charita Plzeň: Poradna pro cizince a uprchlíky 23:30 VideoJournal české vědy 23:45 Mwebare kwija – Klinika v buši 0:00 Volání: Etiopie 0:15 Žalman & spol. na Dostavníku: Folková pohlednice z Mohelnického dostavníku.

Neděle 6. 9. 2015

6:15 Lék na AIDS 6:45 Cesta do turecké země (5. díl) 7:05 Zambijský Bambo 7:30 Jak potkávat svět s profesorem Ivanem Klánským 8:45 Zachraňme kostely (6. díl): Poutní kostel sväté Anny na Annabergu – Andělské hoře 9:05 Putování modrou planetou: Mexiko 9:40 Se salesiány na jihu Madagaskaru: FADY – Po stopách náboženské tradice malgašského národa 9:50 Guyanská Diana 10:30 Mše svatá ze Slovenska [L] 11:45 Na koberečku – s Markétou Irglovou 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:20 V souvislostech (106. díl) 12:40 Zpravodajské Noeviny: 3. 9. 2015 13:00 Hlubinami vesmíru 13:45 Marcel Van – skrytý apoštol lásky 14:40 Legenda jménem Vesmír: DCŽM Vesmír 14:50 Diecézní charita Plzeň: Poradna pro cizince a uprchlíky 15:00 Noční univerzita: P. Marián Kuffa – Příběhy ze života (1. část) 16:00 Můj Bůh a Walter: Člověk 16:15 Cvrlíkání 17:25 Sedmihlásky – Tragaču, tragaču [P] 17:30 Animované biblické příběhy: Pavlova služba [P] 18:00 Cirkus Noeland (21. díl): Roberto, Kekulín a pan Čísilko 18:30 Přehledka za oponou 19:00 BET LECHEM – vnitřní domov (38. díl): Miloslav Chrást – o oběti a mučednictví 19:15 Jezuité o: Ignác z Loyoly 19:35 Přejeme si ... [P] 20:00 Janáčkův máj – 40. ročník Mezinárodního hudebního festivalu: Komorní koncert pro 48 strun a dvě hlasivky [P] 20:55 V souvislostech (106. díl) 21:15 Bez hábitu na živo: Z domu Kongregace misionářů oblátů Panny Marie Neposkvrněné v Plasech 22:20 Ars Vaticana (8. díl) 22:30 Polední modlitba Sv. otce Františka 22:40 Buon giorno s Františkem 23:45 Dát smysl života 0:00 Outdoor Films s Ivo Petrem – Horal tělem i duší.

Mezinárodní setkání **SPOLEČNĚ NA CESTÁCH EVROPY** u příležitosti svátku Panny Marie Bolestné a Mezinárodního dne míru 18.– 20. září 2015 • Hluboké Mašůvky, Vranov nad Dyjí, Jemnice

Motto: „Útěk do Egypta – cesta kultury míru“

Pátek 18. září – Hluboké Mašůvky

18.00 hod. – mše svatá, VIA MATRIS, pietní vzpomínka u památníku osvobození.

Sobota 19. září – Vranov nad Dyjí

9.15 hod. – zahájení, uvítání účastníků a hostů za přítomnosti Ing. Lubomíra Vedry, starosty Vranova nad Dyjí • představení jednotlivých skupin se servitskou spiritualitou • vzpomínáme na poutě u nás i v zahraničí, poutě budoucí • informace o výtvarné soutěži a misijním projektu • spolupráce s různými organizacemi • předání cen vítězům 2. ročníku dětské výtvarné soutěže „Malujeme pro Afriku“ (práce budou vystaveny v klášteře u Panny Marie Sněžné v Praze 15.–27. 9. 2015).

S Marií na cestě i pod křížem – o radostech i bolestech života v dějinách a současnosti a o nadějných cestách k míru, harmonii a lidské sounáležitosti budou hovořit: P. Gerhard M. Walder – řád servitů (Innsbruck); P. Antonius – koptská egyptská církev (Vídeň); Alex Kelin – historik a zástupce ruské menšiny ve vládní radě pro národnostní menšiny (Praha); Zoltán Kickinger – velitel husarů knížete Esterházyho (Rakousko). Program provází výstava, hudba, zpěv, promítání krátkých filmů a fotografií, kroniky.

12.00 hod. – bohoslužba • 13.00 hod. – oběd v restauraci Country, po obědě odjezd k přehradnímu jezeru.
15.00–17.00 hod. – *Pod jedním sluncem* – plavba lodí po jezeře s vypouštěním mírových holubiček, ukončení setkání.

Neděle 20. září – Jemnice

9.45 hod. – mše svatá (farní kostel sv. Stanislava) – celebruje děkan Mons. Josef Brychta.

Záštitu převzal generální převor řádu servitů P. Gottfried M. Wolff a Infomační centrum OSN v Praze.

Informace a přihlášky:

Institut pro křesťanskou kulturu,

675 41 Nové Syrovice 157

• tel.: +420 728 272 760

• e-mail: eva.balikova@seznam.cz

• www.institut-hradiste.cz.

Odjezd autobusu na trase:

Hrotovice 7.30 hod., Radkovic 7.40 hod., Biskupice 7.45 hod., Jevišovice 7.55 hod., Hl. Mašůvky 8.05 hod., Přímětice 8.15 hod., Znojmo lázně 8.30 hod., zpět v 17.30 hod.

Zveme všechny na pravidelnou **POUŽ ZA VÍRU V NAŠICH RODINÁCH**, která se uskuteční **13. září 2015**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlouhá cca **8 km** a jde zhruba o **2 hodiny chůze**. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouť přidat: ve 12.45–13.00 hod. před katedrálou sv. Václava (odchod ve 13.00 hod.) nebo asi ve 14.30 hod. pod kopcem v Samotíškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvážet se nahoru) nebo v 15.00 hod. na mši sv. v bazilice na Svatém Kopečku. **Bližší informace** jsou na www.rodinnyzivot.cz nebo na tel. 587 405 251 či na e-mailu: reznickova@arcibol.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

29. SRPNA – 5. ZÁŘÍ 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 30. 8.	PO 31. 8.	ÚT 1. 9.	ST 2. 9.	ČT 3. 9.	PÁ 4. 9.	SO 5. 9.									
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	1734	1953	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	783	881	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	1734	1953	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	1735	1954	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	713	804	939	1050	953	1066	969	1083	1492	1679	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	1724	1943	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	713	804	939	1050	954	1067	970	1084	1492	1680	1002	1120	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	713	804	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 29. 8.																
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	1736	1955	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	1737	1956	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	713	804	713	805	948	1060	962	1076	979	1094	1492	1680	1011	1129	714	805
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	1731	1950	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	713	804	713	804	948	1061	963	1077	980	1095	1492	1680	1012	1130	714	806
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 30. 8. – 22. neděle

v mezidobí

1. čt.: Dt 4,1–2.6–8

Ž 15(14),2–3a.3b–4.5bc

Odp.: 1a (*Hospodine, kdo smí prodlévat tvém stánku?*)

2. čt.: Jak 1,17–18.21b–22.27

Ev.: Mk 7,1–8.14–15.21–23

Pondělí 31. 8. – ferie

1. čt.: 1 Sol 4,13–18

Ž 96(95),1+3.4–5.11–12.13

Odp.: 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)

Ev.: Lk 4,16–30

Úterý 1. 9. – ferie

1. čt.: 1 Sol 5,1–6.9–11

Ž 27(26),1.4.13–14

Odp.: 13 (*Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!*)

Ev.: Lk 4,31–37

Středa 2. 9. – ferie

1. čt.: Kol 1,1–8

Ž 52(51),10.11

Odp.: 10b (*Stále spoléhám na Boží slitovnost.*)

Ev.: Lk 4,38–44

Čtvrtek 3. 9. – památka

sv. Řehoře Velikého

1. čt.: Kol 1,9–14

Ž 98(97),2–3ab.3cd–4.5–6

Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)

Ev.: Lk 5,1–11

Pátek 4. 9. – ferie

1. čt.: Kol 1,15–20

Ž 100(99),2.3.4.5

Odp.: 2c (*Vstupte před Hospodina s jásotem!*)

Ev.: Lk 5,33–39

Sobota 5. 9. – nez. sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Kol 1,21–23

Ž 54(53),3–4.6+8

Odp.: 6a (*Hle, Bůh mi pomáhá!*)

Ev.: Lk 6,1–5

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

KRIZE OČIMA VÍRY

*Jerzy Zieliński • Z polštiny přeložila Jindra Hubková •
Odpovědná redaktorka Kristina Karasová*

Čtrnáct přednášek vrhajících na duchovní krizi světa z hlediska víry. Publikace byla zamýšlena jako sedmidenní exercicie, které si lze udělat také soukromě a uvažovat při nich o důležitých otázkách: Co je to krize? Proč přichází? Existuje v ní naděje? Jak krizi prožívat? Jak objevit její hodnotu? Naše přirozenost se většinou zdráhá přijmout to, co s sebou krize přináší. Bojíme se utrpení, nejistoty a bezradnosti, jež krizi často provázejí. Je to však skutečně jediná pravda o krizi? Víra nám krizi ukazuje jako cennou zkušenost na cestě k duchovní zralosti, která před námi otevírá dosud neznámé obzory.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 114x180mm, 120 stran, 159 Kč*

MANŽELSTVÍ A EUCHARISTIE

*Dominique a Élisabeth Lemaître • Z francouzštiny přeložila
Lucia Kopasová*

Od II. vatikánského koncilu je často zdůrazňován vztah mezi manželstvím a eucharistií, zejména sv. Janem Pavlem II., který řekl: „Křesťanští manželé, žijte v srdci svátosti smlouvy: ať se vaše manželství živí eucharistií a eucharistií nahlížejte ve světle svátosti manželství. V tom je budoucnost světa!“ Tato knížka si klade za cíl motivovat křesťanské manžele k takovému prožívání mše svaté, které by posílilo a prohlou-

bilo jejich manželskou lásku. Také chce ukázat, jakým způsobem křesťanské manželství odhaluje a dává více porozumět tajemství eucharistie. Autoři Dominique a Élisabeth Lemaître v roce 2014 oslavili 50. výročí svého manželství. Jsou čtyřicet let členy Komunity Blahoslavenství, věnují se manželské formaci a manželským párům v obtížích.

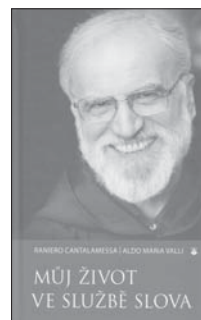

*Komunita Blahoslavenství v ČR
Brož., 110x164 mm, 92 stran, 99 Kč*

MŮJ ŽIVOT VE SLUŽBĚ SLOVA

*Raniero Cantalamessa - Aldo Maria Valli • Z italského přeložil
Michal Umlauf • Odpovědný redaktor Jan Palma*

Rozhovor s papežským kazatelem Ranierem Cantalamessou poodkrývá to nejdůležitější, o co se tato světoznámá osobnost opírá, na čem staví a čím umí oslovit široký okruh posluchačů v Itálii, v dalších evropských zemích i v Americe, katolíky, židy, evangelikály i nevěřící. On sám říká, že svůj život staví na oddanosti Božimu slovu a Ježíšově lásce. V interview se dozvídáme mnohé nejen o jeho mládí, studiu, řeholním životě a celkovém zrání, ale také mnohé o umění komunikovat či o spiritualitě papeže Františka.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 124x200 mm, 136 stran, 229 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz
Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

982707-0262/2011	TZ	 Česká pošta
------------------	----	---

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Mgr. Daniel Dehner, Mag. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mraví. Neznámena to však, že udelovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz; objednavky@maticecm.cz; e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednavky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerc: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorjé aj.), se podřizujeme konečnému usudku církve. Nevyžadane nezveřejněné příspěvky nevracíme.